

AŞIRILIK

AŞIRILIK

Necip Fazıl'da aşırılık diye de adlandırılabilen fakat aslında bir şeyi sonuna, en uç noktalarına kadar götürmek, o şeyi o uç noktalarda denemek, kurcalamak iştiyakı vardır. Bu özelliği hayatının amacını oluşturacak hedeflerin belirlenmesinde görülebileceği gibi, gündelik hayatın ayrıntılarında da gözlenebilmektedir. Kararını verip de bir teşebbüse geçtiğinde bütün gemilerini yakan adamdır o. Gerilemez. Her fırsatta biraz daha, biraz daha ileriye doğru gider. Şevket Rado'nun aktardığı bir anısı, onun bu yanını iyi belirlemektedir. 1936 yılında Ağaç dergisinin Ankara'da çıktığı sıralarda bir ara aynı evde birlikte oturmuşlardır. Rado anlatıyor : «Ankara'da bir kış gecesi evimizde salamandıramızın etrafında oturmuş ateşi seyrediyorduk. Bir ara salamandıra söner gibi oldu ve bana :

- Şevket şunu biraz karıştır, dedi. Etrafıma bakındım ve :
- Maşa yok ki, dedim.
- İşte şurada uzun bir klişe var, onunla karıştır, dedi tekrar.

Klişe, Ertuğrul Muhsin'in boy klişesiydi.

Salamandıranın kapağını açtım. Klişeyi sokup ateşi karıştırır karıştırmaz klişe alev aldı. Yeşil, mavi, kırmızı, sarı renkler öyle harikulade yanmaya başladı ki, yerinden fırlayıp odanın elektriğini söndürdü :

- Bu şehrayin devam etsin, yakalım bütün klişeleri, dedi.

Öyle de yaptık. Fakat o geceden sonra Ağaç mecmuası klişe bakımından çok sıkıntılı günler yaşadı.» (Tercüman, 30 Mayıs 1983, s. 2)

Bu anekdot, Necip Fazıl'ın kişiliği hakkında çok şey anlatıyor. Sıradan insan için, bir anlık bir keyf uğruna derginin bütün klişelerini yakmak kuşkusuz bir düşüncesizlik diye görülecektir. Fakat Necip Fazıl'da bu bir ruh cömertliğinin ifadesidir. Onun için önemli olan, o ân'ı sonuna

kadar, bütün imknlerini kullanarak değerlendirebilmektir. Bu ruh cömertliği, içinde bir tevekkülü de gizlemektedir : Ben, bana bahşedilen bu nı değerlendirmekle ykmlym, bu ndan sonra gelecek nlar bana ait değildir ve benim değildir, düşüncesi barınmaktadır bu davranışta.

(Rasim Özdenören – Mavera Dergisi stad zel Sayısı, 1983)